

ČRS se v roce 2017 dařilo

Na červnovém zasedání Republikové rady ČRS byla předložena výroční zpráva o činnosti **Českého rybářského svazu v roce 2017**. Podívejme se na některé údaje, dokumentující stav a činnost jednoho z největších spolků v ČR v loňském roce.

text: Jan Štípek, jednatel ČRS

Začneme členskou základnou, evidovanou ve 485 MO – ta se během roku 2017 zvýšila o 2293 členů, z toho zhruba polovinu představují děti do 15 let. Pokud připočteme ještě výraznější přírůstek členů v roce 2016, můžeme konstatovat, že za poslední dva roky přibylo v řadách členů ČRS téměř 7400 rybářů. A opět přibližně polovina z nich jsou děti, které reprezentují jednu desetinu členské základny! Pokud by vás zajímal počet rybářek, je jich 9200, tzn. 3,7 % všech členů. Je třeba poznamenat, že uvedená čísla o stavu členské základny představují prostý meziroční rozdíl, nových rybářů je ve skutečnosti více, protože řada členů s rybařinou také z různých důvodů končí. O rybolov a členství v ČRS je tedy zájem, rybáři Svazu evidentně důvěřují.

Sama důvěra by však nestačila

Členové musí mít k dispozici také dostatek rybářských revírů. Jejich výměra se dlouhodobě drží okolo 35 tisíc hektarů. A přestože ČRS o některé vody z různých důvodů přichází (skončení doby pronájmu, přání vlastníka hospodařit vlastními silami apod.), řadu nových revírů naopak získává do vlastnictví i pronájmu. Mezi roky 2016 a 2017 se výměra rybářských revírů v užívání ČRS zvýšila o 57 ha. S ohledem na fakt, že ČRS vykonává rybářské právo převážně na „státních“ řekách a nádržích (netřeba zdůrazňovat, do jaké míry je toto užívání křehké s ohledem na potenciální změny rybářské legislativy), je každá vodní plocha získaná do vlastnictví ČRS vítaná, přestože celkovou výměru svazových rybářských revírů výrazněji neovlivní.

S rostoucím počtem členů se pojil i vyšší zájem o povolenky

MP povolenek se v roce 2017 prodalo o 5340 více, tomu odpovídá i zvýšení tržeb o 8,7 mil. Kč. Méně příznivá byla situace u P povolenek – meziročně jich bylo vydáno o 115 méně. Pro zajímavost – poměr prodeje MP a P povolenek v kusech představuje 93,5 : 6,5 %. Pozorný čtenář si jistě všiml, že růst počtu prodaných povolenek byl oproti přírůstku členů skoro dvojnásobný. To svědčí i o tom, že část rybářů, kteří si dosud jen udržovali členství, se vloni rozhodla i pro kupu povolenky. Evidentně zde působil faktor lepší se ekonomické situace obyvatel ČR, která má dopad i na rozhodnutí ohledně rybaření.

Zarybnění revírů

Historicky druhou nejvyšší hodnotou, 205 mil. Kč, vykázalo zarybnění revírů (v roce 2016 činil objem násad 212 mil. Kč, v předchozích le-

tech se pohyboval těsně pod hranicí 200 mil. Kč). Pozitivní je, že oproti minulosti bylo více financí věnováno na nákup násady dravých ryb. Konkrétně candátu se vysadilo téměř 13 t, což je o 1,5 t více, než v roce 2016. U štíky se sice nasadilo méně kusů, ale o 3,5 t více, což znamená vyšší kusovou hmotnost nasazovaných ryb a tím i zvýšení pravděpodobnosti jejich přežití ve volné vodě. Ve větším objemu byl vysazen i sumec. Pokud by se někomu zdálo, že dravci se mělo dostat do revíru víc, lze souhlasit. Kdo se však jen trochu vyzná v chovu ryb a orientuje se v situaci na trhu, ví, že toto přání s realitou nekoresponduje. Uživatelé revírů požadují stále více dravců ve větších hmotnostních kategoriích, produkce štíky a candátu však rostoucí poptávce nestačí a z roku na rok se ani nikak dramaticky zvýšit nedá. Producenti potřebují pro uspokojení požadavků jistý čas (a ten se u ryb nepočítá na měsíce, ale na roky) a je otázkou, zda zvyšující se zájem o dodávky dravců pro vysazení do rybářských revírů vůbec někdy pokryjí. Vždyť štík, sumec i candátu rybáři loví na udici výrazně více, než je produkce z chovných rybníků a rybochovných zařízení.

Trvale špatná je situace na pstruhových vodách

Pstruha se sice vysazuje přes 900 tisíc kusů, loví se však jen necelých 30 tisíc ryb. U lipana je situace mnohonásobně horší. Mohou za to predátoři, nevhodná morfologie toků, voda čističkami vyčištěná téměř do sterility (ovšem s nekvantifikovaným obsahem reziduí pesticidů, léčiv, hormonálních přípravků a dokonce i drog). Dnes nikdo nedokáže seriózně říci, jaký vliv mají tyto látky na růst, rozmnožování a chování ryb. Je tu i extrémní vodní bilance, kdy stát střídavě přijímá opatření proti povodním a hned zase proti suchu. To vše jsou vlivy, které negativně působí na přírodní populace potocáka a lipana.

A na závěr mi dovolte zmínku o úlových (údaje jsou k dispozici na www.rybsvaz.cz). U MP revírů došlo i přes dlouhodobý klesající trend k meziročnímu nárůstu v kusech i hmotnosti, u P revírů byl ale zaznamenán nejnižší celkový výlovek. S ohledem na nesporný fakt, že stále více rybářů ryby po ulovení pouští a v úlovkových lístcích se proto neobjeví, statistika úlovků svoji dřívější vypovídací schopnost ztrácí. Přitom vliv metody Chyť a pusť na hodnocení vývoje úlovků je jistě značný. Vyčíslit jej ovšem neumíme, protože nemáme informaci o tom, kolik ryb rybáři po ulovení vodě vrátili.

Až na dlouhodobé problémy s pstruhovým hospodařením ze zprávy o činnosti ČRS za rok 2017 vyplývá, že Svazu se navzdory některým škarohlídům vloni dařilo a že naplnil své poslání. ■

Pokračování čtěte v tištěné verzi v Rybářství číslo 9.